

V
NESKONČNOST

Infinity

*Klementina
Sambolič*

V
NESKONČNOST

Celje november, 2019

Klementina Sambolič
V neskončnost; Infinity

Založnika:
Grafika Gracer, d.o.o.
Klementina Sambolič

Naklada: 100 kom.

Cena:
9,90 EUR

Celje, november 2019

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

821.163.6-1

SAMBOLIČ, Klementina
V neskončnost = Infinity / Klementina Sambolič. - Celje :
Grafika Gracer ; Žalec : samozal. K. Sambolič, 2019

ISBN 978-961-6992-72-5 (Grafika Gracer)
COBISS.SI-ID 302849792

MUZA

*Ko obiščeš me
odeta v »Cesarjeva nova oblačila,«
pogled mi zastreš
in odpreš tretje oko.
Moja najdražja vila!*

*Ko padeš v moje naročje
osedlano s šumečimi listi,
zapleteš igrivo se mi med prste,
dokler moji verzji
niso čisto čisti.*

Moja ljuba pesniška muza!

ROSA

*Rada si umijem
roke v rosi,
ki me ponese
v moj kraj mladosti.*

*Igriva, iskeriva,
z otrokom v duši,
tu in tam hrapava,
rosa me obrusi.*

*Rada si umijem
roke v rosi,
ko pogled mi ukradejo
jelke vrhovi.*

*Zelena ni moja,
a duša jo ljubi,
v njej se spočije,
utrujena od tavanja,
v žalosti, izgubi.*

ZAPELJANI/MISLEAD

*Ni vse kot izgleda,
četudi včasih rata prava zmeda!*

*Morda Pepelkin princ ni v belem plašču,
a nosi krono.*

*Z jabolko greha zapeljan,
za sto hipov je pozabil nanjo,
medtem ko beli vranec
pomotoma je osedlan.*

*Ni vse kot izgleda
in včasih nastane
kepa smole,
namesto s cimetom posuta
zimska Ayurveda.*

VZPOREDNO VESOLJE

*Prestavi se z mano
v vzporedno veselje,
v bele pokrajine,
kjer ti v ognju izlijem čokoladno olje.*

*Morda ne nosim mini krila,
a tudi pod baročnim ovratnikom
se včasih skrivata rdeča strast in mehka svila.*

*Rada bi spoznala
kaj te žene!
Katera mračna sila,
ki ni deviško bela.*

*A če zaloputneš vrata
ne izveva,
kako močna je nevidna nit,
ki se nama praznično je zataknila.*

MOJ NESOJENI

*Jst sm tolk padla nate,
vate,
da se mi od hud'ga kar zvrtili,
ko ti pogledam v zastekljene oči
in ti iskere špricajo na vse strani.*

*Ob novem pričetku
si mi podaril košarico z žanko,
polno poteptanih upor.*

*A razen ega,
me ni preveč ranila,
čeprav sam veš, da si sila!*

*Kljub maski,
te je izdala tresoča brada
in akademska zamuda.*

...

*Dokler ni dobro, še ni konec.
(Indijski pregovor)*

PRAVLJIČNIH SEDEM

*Vidiva se
ob pravljicnih sedem,
ko bo ves prah,
ki sva ga dvignila,
že pojeden.*

*Ko boš za dva odtenka manj zelen
in tri bolj šarmantno siv
a tvoj pogled bo malo manj iskriv.*

*Ko bodo čas in zlatniki
s prstom pokazali na tistega,
ki je več vreden
in kdo od naju je bolj beden.*

*Vidiva se
ob pravljicnih sedem.
Ko boš razumel, da ni vse zlato,
kar zasveti,
in da neodkrit biser nikoli ne izgubi
svojega sija z leti.*

*Ko boš za pet pedi
znižal svoj mladostniški ego
in odgnal orla,
ki se je zažrl v tvoja ramena.*

SVOJA

*Nikoli me ni premamil
vonj tolažilnih nagrad,
alfa samice jih nimamo
v svojem slovarju.*

...

MOJ

*Z mano si vedno,
tudi ko te ni.
V globokih virtualnih sledeh
odsev steklene krvi.
Kar si privezal tiste jeseni,
a pozabil odvezati,
še kar vedno trpi,
molči,
da ne izveš,
se samo bori,
da se umiri,
v lastnem drobovju,
v neskončnosti.*

*Z mano si tu,
ko grem in ko ne,
pripravljen na moj virtualen pogled,
ko vse v meni vreje in žge.
A gledaš drugam
in vidiš modrino iztegnjenih vulkanov
ne zemljinih barv posutih z lavando.
Zamenjaš milino slovanskega šepeta
s prešernim nasmehom slovenskega dekleta.*

*Uzrta, a vedno prezrta,
želena, a nikoli zaigrana,
omamna, a nikoli izpita.*

*Trikratno prekletstvo in
jalova dota,
ki me razjedata,
ki v meni tlita.*

POET

*Utrgal si me!
Poet...
Kot vihar, ki utrga
nežno regratovo lučko
in odpibne v daljave njen cvet.*

*Utrgal si me!
Nesrečni poet...
Vrgel moje mamljivo meso
med ujede časa
in se tiho odplazil
v luči zaodrja.*

*Utrgal si me!
Čuješ, poet?
Le kaj ti bom ujeta,
v tvoj glas nekega poeta?
Le kaj ti bo moje hrepeneče srce?*

*Odidi zdaj daleč!
Nerodni poet...
Zamenjal si sonce za
kroglo iz pozlačenega zlata,
prodal jug za sever
in skusil folkloro napačnega naroda.*

GRAVITACIJA

*Brezčasna v svetu,
ko nikomur ne pripadam.*

*Brezčasna na tem planetu,
ko moje ime ni več ljubezen.*

...

GRENSKO SVOBODNA

*Svoboda mi daje navdih,
ujetost pa mi ga črpa.*

*Živim, kot da je vsak dan moj zadnji dih,
brezčasna v vetru,
v svojem življenjskem, ironičnem etru.*

*Izgubljena v vesolju,
kot ladja na obzorju,
ki pluje v največjih viharjih,
a nikoli v svoj varen pristan.*

OCEAN MED NAMA

*Ne plavaj v plitvinah,
ker si mi vseč
v svojih globinah.
Ne spusti z vajeti svojih strahov,
da postavijo zid
in zadušijo odmev
tistega kar nama je dano od bogov.*

*Ne boj se me!
Sem tvoj padli angel,
tvoje vse;
tvoja duša dvojčica,
tvoje drugo ime.*

*V naročju nosim novembrski dež
prestrežen iz mojih oči,
ko te tiste jeseni niso ugledale,
le prižgale večno luč v temi.*

TATOVA

*Če misliš,
da v meni nič ne spi,
poglej še enkrat,
da vidiš moje prasketave oči.*

*Ko za hip vstopim skozi vrata tvojega sveta
in ti ukradeš delček mojega,
ko odidem na svoj osamljeni planet
a bi rada bila tvoja slepa potnica.*

...

POLETNA

*Pogrešam družbo
in dvorjenja komarjev
ko sedem na žamet,
ob robu voda.*

...

V NESKONČNOST

*Ko se čas ustavi,
me najdeš med zarjavelimi hrasti.
Kjer otroci kriknejo v poletje,
kjer nam sonce past nastavi.*

*Ko se čas ustavi,
ti med odišavljenim
deviškim perilom
pišem pesem.*

A ti zanjo ne veš...

*Napišem pesem in jo pošljem v neskončnost,
kjer se vse sme,
kjer smeš vse,
kar si zdaj ne dovoliš.*

JADRALEC

*Le pojdi!
V varen pristan
svojih utrganih jader.*

*Odidi!
dokler te vihar
mojih nederij spet ne omami.*

...

SLADKOBNO

*Poljubi me sonce
ko staknem glavo
med Dinarske gore.*

*Poljubi ga voda,
ko zarežejo vanj valovi
z ostrino morskega psa.*

*Odpihne me zarja
ko nad slamnate strehe
prinese mimo
sladek vonj viharja.*

*Zaplapolajo oleandri,
ko v škrlatno jih odene
sončno-vetrni pozdrav.*

MORJE

*Ob jutranji zarji
spustim svoje telo
v tvoje plitve globine.*

*Zaplavam v nedrja
tvoje modrine.
A ti mi igrivo,
presenetljivo,
to vrneš
s silno klofuto valov.*

*Vzpenjam se
po Triglavu tvojih obal
posutih z ostrimi drobtinami
tvojega stvarjenja.*

...

INFINITY

*If the water
floats our way
you might see
my face someday*
∞ **Infinity** ∞

O AVTORICI

Klementina Sambolič je bila rojena l. 1977 na Savinjskem, živi pa v okolici Ljubljane. Po poklicu je profesorica razrednega pouka, univerzitetna diplomirana socialna delavka, magistra zakonske in družinske terapije, ter supervizorka z licenco na področju socialnega varstva. Od maja 2019 pa predsednica Društva Sinergija Ljubljana. Je tudi ljubiteljska pesnica in pisateljica, ter članica Celjskega literarnega društva.

Zase pravi, da je razpeta med kulturo in filantropijo-torej ljubeznijo do vsega človeštva.

Na koncu osnovnega šolanja je prejela knjižno nagrado za večletno delo na kulturnem področju. Že od gimnazijskih let je ljubiteljska pesnica, prozo pa je pričela pisati kasneje, sprva v obliki črtic. Je avtorica pesniškega prvenca: Prerajena (2018), avtobiografskega romana: Na Polju svobode, zgodba o mojem preživetju (2019) in druge pesniške zbirke, ki je pred vami: V neskončnost-Infinity (2019). Je aktivna članica Celjskega literarnega društva, poezijo pa je do sedaj objavljala v literarnih revijah: Novi obrazi, Hotenja, reviji Mentor, ter Vsesledje. Do sedaj je imela tudi nekaj samostojnih literarnih večerov: V Mariboru, Radečah in Celju, ter skupnih z ostalimi člani društva.

Klementina Sambolič, kot strokovnjakinja s področja zakonske in družinske terapije, ter socialnega dela, pa tudi vzgoje in izobraževanja, pa piše članke s strokovno vsebino, ki jih objavlja na blogu svoje spletne strani: <https://magklementinasambo.wixsite.com/clemsam> in spletne strani Društva Sinergija Ljubljana: <https://drusyn29.wixsite.com/dru-sin-lj>

ter drugih družbenih spletnih izobraževalnih portalih. Članki imajo tematiko medosebnih odnosov, družine, vzgoje otrok, različnih oblik zasvojenosti, nasilja v družini, duševnega zdravja; skratka strokovnih področij iz katerih ima avtorica največ delovnih izkušenj.

Med njimi pa je tudi veliko družbeno-kritičnih in člankov s socialno problematiko. V preteklosti je pisala tudi svojo tedensko rubriko in svetovala na več različnih forumih: za preprečevanje zasvojenosti, težave v partnerskih odnosih, s problematiko nasilja v družini.

Za konec še ena njena misel:

»Upaj si biti ptica, ki poleti na svojih krilih in ne tista, ki so ji porezali peruti.«

Sinergija, društvo za osebno,
medosebno in strokovno rast, ter izobraževanje
in lepo besedo.

Celjsko literarno društvo

